

13.IX. 2021.	PONEDJELJAK <i>Ivan Zlatousti</i>	+ Zvonimir Blaž, Ivan, Marija i Bolto Bazijanec	7
		+ Stjepan Škofić, Anđela i Pavao Šestak	18:30
14.IX. 2021.	UTORAK <i>Uzvišenje sv. Križa</i>	+ Antun, Ljubica i Stjepan Semenić i ob. Krog	7
		za ozdravljenje i sreću tete Marije i ob.	18:30
15.IX. 2021.	SRIJEDA <i>Gospa Žalosna</i>	+Jakov, Jaga i ob. Rudelić i Štefanec	7
		+ Josip Široki i na nakanu	18:30
16.IX. 2021.	ČETVRTAK <i>Kornelije i Ciprijan</i>	za zdravlje roditelja i ob.	7
		+ Mara Bareza	18:30
17.IX. 2021.	PETAK <i>Rane sv. Franje</i>	+ Ljubica Bazijanec	7
		+ franjevci i braća i sestre FSR-a	18:30
18.IX. 2021.	SUBOTA <i>Josip Kupertinski</i>	+ Josip i rod. Žinić, Stjepan i rod. Mikulan	7
		+ Anđela Toplak	18:30
19.IX. 2021.	25. nedjelja kroz godinu	zahvala za 5. god. braka	7
		ŽUPNA	9:30
		za obraćenje i ozdravljenje supruga	11:30
		na nakanu	18:30

moгу nam ne malo pomoći da se i mi što bolje uživimo u pojedine duhovne stvarnosti, pa tako i u žalosti Blažene Gospe. Poslužiti ćemo se duhovnim iskustvom velikog serafskog naučitelja sv. Bonaventure, koji u svome djelu Sedam darova Duha Svetoga ovako govori o Marijinim žalostima: »Kad je Krist, da bi nas očistio, oprao i otkupio, trpio na križu, bila je prisutna i Djevica Marija. Ona je svim svojim srcem prihvatila volju Božju te pristala da za nas bude prikazana na križu otkupnina što je proizašla iz njezina krila. Ona je platila tu otkupninu kao jaka žena, puna ljubavi i poštovanja prema Bogu. Anu su hvalili jer je prikazala Samuela; ona je darovala svog sina za službu, ali sveta je Djevica prikazala svoga Sina za žrtvu. I ti, Abrahame, ti si doduše htio žrtvovati svoga sina, no konačno si ipak žrtvovao ovna, dok je slavna Djevica žrtvovala svoga Sina. Još se uvijek hvali mala siromašna udovica kad je prinijela kao dar sve što je imala, ali ova druga žena, slavna Djevica, u svom beskrajnom milosrđu, u svojoj ljubavi i predanju prema Bogu, žrtvovala je sav svoj život. Slavna je Djevica platila našu otkupninu kao jaka žena, puna ljubavi i sućuti prema Kristu. 'Može li žena zaboraviti svoje dojenče, ne imati sućuti za čedo utrobe svoje?' (Iz 49,15). To nam može pomoći da shvatimo kako je sav kršćanski puk izišao iz krila preslavne Djevice. Ona je imala toliku sućut prema dušama da nije ništa držala do bilo kakva vremenitog gubitka ni do kakve tjelesne patnje; sve joj je to bilo kao ništa. Otkupljeni smo, dakle, uz veliku cijenu!»

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 36— Godina XIV — 12. rujna 2021. godine

24. nedjelja kroz godinu- godina B

ISUSA SLIJEDITI UVIJEK I SVUDA

Evangelje: Mk 8,27-35

U ono vrijeme: Krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: »Što govore ljudi, tko sam ja?« Oni mu rekoše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.« On njih upita: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Ti si Pomazanik – Krist!« I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu.

I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: »Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!«

Tada dozva narod i učenike pa im reče: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evangelja, spasit će ga.«

Ostala čitanja: Iz 50,5-9a; Jak 2,14-18;

Prvo čitanje dvadeset četvrte nedjelje kroz godinu je odlomak iz knjige proroka Izaije u kojemu prorok izvješćuje o poteškoćama svog poslanja: bilo je onih koji su ga riječima grdili, ali bilo je i onih koji su ga fizički napali. Unatoč tomu, prorok nije klonuo jer je svu nadu položio u Boga. I nas samo ovo beskrajno povjerenje u Boga može provesti kroz iskušenja života.

Drugo čitanje je uzeto iz Poslanice svetog Jakova u kojemu apostol tumači blisko jedinstvo između vjere i djela. Jalova je ona vjera iz koje ne izviru dobra djela. Dobro je znati da i danas postoje mnogi koji na temelju svoje vjere postaju dobročinitelji čovječanstva. Svatko onaj koji na temelju svoje vjere pošteno i savjesno izvršava svoje profesionalne dužnosti, svjedokom je među ljudima ne samo snage vjere, već i Božje ljubavi prema nama.

U evangelju sveti Marko izvješćuje o jednoj velikoj drami: o Petrovom svjedočenju vjere, ali i o njegovom padu. Zanimljiva je, ali i poučna ova suprotnost: Petar je u jednoj osobi velik, ali i mali, vjernik, ali i sumnjičav, hrabar, ali i plašljiv. U njemu se lako možemo i sami prepoznati. Ali promotrimo redom pojedine dijelove u ovom evanđeoskom prizoru. Evangelist Marko na zanimljiv način se izražava: »Petar je Isusa pozvao na stranu i prigovorio mu.« Petar se nije javno suprotstavio Isusovoj izjavi da će trebati trpjeti, već je bez svjedoka htio Isusu izraziti svoj stav o izrečenome. Možemo to protumačiti

dobronamjerno, da je Petar to učinio u četiri oka zbog toga da ne sablazni ostale u čije ime je govorio. Mogli bismo reći da je Petar bio taktičan. Ali ishod ovog događaja ne potvrđuje ovakvu našu dobronamjernu pretpostavku. Petar je radije htio biti povjerljiv s Isusom: prijatelje znamo pozvati na stranu i tiho im priopćiti nešto što ne želimo da i drugi čuju. Ali Petar je morao naučiti da mu Isus nije u tom smislu prijatelj. Prva pouka koju iz ovog prizora možemo naučiti je da i mi živimo u stalnoj dvojnosti: svatko tko je velik na jednom ili drugom području svog života ili karaktera istovremeno je malen, nezgrapan i ranjiv na drugom području. Jedan od pokazatelja osobne zrelosti je da znamo prihvatiti svoja ograničenja, kako je to Petar učinio. Ne čitamo, naime, nigdje, da bi se uvrijeđeno okrenuo od Isusa, jer je njega, Petra, odlikovanog od drugih, usudio nazvati sotonom. U Petru je bilo toliko poniznosti, toliko samospoznaje i toliko ljubavi prema Isusu, da je prihvatio svoj neuspjeh i slijedio dalje ljubljenog Gospodina. U današnjoj Crkvi kao da smo svjedoci slične situacije, samo što ishod nije uvijek tako pozitivan kao kod Petra. Postoje vjernici koji napuštaj Crkvu jer ne mogu prihvatiti da bi bili članovi jedne takoreći »nazadne Crkve« kao što je ova Crkva. Postoje takvi koji prestaju prakticirati vjeru jer ne mogu prihvatiti da Crkva rastavljenima i ponovno vjenčanima ne dopušta pristupiti svetoj pričesti. Ima svećenika koji napuštaju svoj poziv i svoju Crkvu jer ne mogu prihvatiti celibat. Nevolja je samo u tome, što za to skoro nikada ne krive sebe, već Crkvu, za nerazumijevanje, ograničenje i zaostalost. Svima njima bila bi velika potreba Petrova poniznost da priznaju svoja ograničenja i da tiho slijede svog Gospodina i onda kada sasvim ne razumiju što on želi od njih. Druga velika pouka, koju iz ovog evanđeoskog prizora možemo izvući, je da Isus nas doduše jako voli, i oprašta naše grijehe ako se pokajemo, obriše naše suze ako vidimo da plačemo, ali Isus ipak nije slab i nije nam takav »prijatelj« s kojim smo ravnopravni. U našoj vjeri Isus je Gospodin, on odlučuje o ishodu stvari i ne dovodi nas uvijek tamo kamo bismo to mi željeli. To je Petru poslije uskrsnuća otvoreno i rekao, odnosno, da je ranije išao tamo gdje je htio, ali sada već treba ići tamo gdje to drugi hoće, da ide prvenstveno tamo gdje će ga odvesti njegova ljubav prema Isusu. Teologija takvo držanje naziva »poslušnost vjere«. Imajmo hrabrosti povjeriti sebe i svoj život Isusu i onda kada ne razumijemo do kraja kamo nas to želi odvesti. On bolje poznaje put nego mi, mirno se možemo pouzdati u njega.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

UPIS PRVOPRIČESNIKA

U subotu, 18. rujna od 9 do 11 sati biti će upis ovogodišnjih prvopričesnika. Molimo roditelje da u to vrijeme dođu sa svojom djecom da se upoznaju s planom vjeronaučne pouke.

PRVI SUSRET ZA KRIZMANIKE

U petak, 17. rujna u 15 sati biti će prvi susret s ovogodišnjim krizmanicima iz škole Antun Nemčić Gostovinski, a u 16 sati za škole Braća Radić i Đuro Ester. Tada će se dogovoriti o rasporedu i načinu rada.

FRAMA

Svakog petka, od 10. rujna, u 19:30 biti će susreti Franjevačke mladeži. Pozivamo sve mlade od krizmanika pa do 30-te godine života da nam se pridruže i da jedni druge potičemo nasljedovati Krista po primjeru sv. Franje Asiškog.

KATEKUMENI

Svake godine javljaju se odrasli kandidati koji ili nisu kršteni pa traže krštenje ili su kršteni, a nisu prošli osnovni vjeronauk za primanje sakramenta prve ispovijedi, pričesti ili krizme. Molimo da se jave do početka listopada kada će za njih biti organizirana posebna pouka. Obvezatno je od listopada pa do Uskrsa pohađati takvu pouku. Često se javljaju pojedinci koji bi to htjeli obaviti što prije. Uz najbolju volju, upravo jer držimo do naših svetinja ne možemo to učiniti "na brzinu".

Žalosna Gospa - Marijanski spomendan 7 žalosti BDM, spomendan 15. rujna

Pobožnost prema Gospinim žalostima ima svoj biblijski temelj u proročtvu starca Šimuna Mariji: »A tebi će samoj mač probosti dušu« (Lk 2,35). Te riječi naviještaju Kristovu muku. A budući da nitko nije s Isusom tako usko povezan kao njegova Majka, nikoga kao nju neće pogoditi tako da će Isus biti »znak kojemu će se protiviti« (Lk 2,34), nikoga kao nju neće potresti njegova muka. Vlastito predslavlje današnjega blagdana kaže ovako: »Kad je Marija stajala pod križem, ispunila se riječ starca Šimuna: mač je probo njezinu dušu kod muke i smrti njezina Sina.« O Marijinim žalostima počeli su u srednjem vijeku naročito pobožno razmišljati redovnici serviti. Njihov general sv. Filip Benicije nazivao je redovničku odjeću servita »odijelom Marijina udovištva«. Tu su odjeću kao škapular nosili i mnogi svjetovnjaci pa su tako među njima nastale mnoge bratovštine Gospinih žalosti. 1668. Sveta Stolica dopustila i posebnu svetkovinu u čast Gospe od sedam žalosti, a koja se slavila na treću nedjelju u rujnu. Ta je svetkovina godine 1735. proširena na čitavo španjolsko kraljevstvo. Papa Pio VII. proširio ju je na spomen svoga povratka iz Napoleonova sužanjsva godine 1814. na cijelu Crkvu.

Počevši tamo od srednjega vijeka kršćanska je pobožnost nabrojila sedam događaja koji su bili uzrokom Marijinih žalosti pa se ona slavi i kao Gospa od sedam žalosti. Te žalosti su ove:

1. Šimunovo naviještanje Marijine žalosti,
2. Bijeg u Egipat,
3. Isus se kao dvanaestogodišnji dječak na hodočašću u Jeruzalem, bez znanja roditelja, zadržao u hramu,
4. Marijin susret s Isusom na križnome putu,
5. Marijine boli dok su Isusa pribijali na križ,
6. Skidanje Isusa s križa, što je ovjekovječeno Michelangelovom Pietà,
7. I napokon Isusov pogreb.

Možemo reći da su sedam Marijinih žalosti sedam naročitih zgoda, odabranih između tolikih drugih, kojih je bio pun njezin život. U njima se kao u središtu usredotočuju sve Marijine boli. One očituju istovjetnost s Isusovim bolima i mukama jer se rađaju iz istog počela i jer su upravljene prema istom cilju, otkupljenju čovječanstva. Tuđa duhovna